

tænkte de paa, da de saa Regnskabet den 31. Marts 1908, i hvilket dette Laan paa 700,000 Kr. i Privatbanken ikke fremtraadte. Tidligere var Millionlaanet i Nationalbanken skjult, saa foranledigede Omstændighederne, at Alberti blev nødt til at opføre det paa Regnskabet. Men saa stiftes et nyt Laan i Privatbanken i Oktober 1907, der i det Regnskab, der aflægges den 31. Marts 1908, er skjult. Bestyrelsens Medlemmer maa jo være blevne opmærksomme paa, at der er noget forkert ved, at Laanet i Nationalbanken paa de 3 Mill. Kr. i sin Tid var blevet skjult, for der maatte være blevet rejst Protest derimod, eftersom Restlaanet i Nationalbanken var opført paa Regnskabet. Men hvad tænkte Bestyrelsen, som har haft Opmærksomheden henledt paa dette, da det nye Laan i Privatbanken nu bliver skjult? Hvis det tidligere kunde have været Enfoldighed, der gjorde, at man intet foretog sig, kan det dog ikke være det mere, eftersom man er bleven gjort opmærksom paa, at man ikke maa skjule Laan paa et Sparekasseregnskab. Hvad har Bestyrelsen tænkt paa, da den stiftede Laanet i Privatbanken paa de 700,000 Kr., og da de gik med til, at der den 31. Marts 1908 aflagdes et Regnskab, paa hvilket dette Laan var skjult? Og hvad tænkte Bestyrelsen yderligere paa, da den samledes til Møde den 29. Maj 1908 fra 9 $\frac{1}{2}$ til 11 $\frac{1}{2}$ Formiddag i Den sjællandske Bondestands Sparekasse og gav Alberti Bemyndigelse til at laane 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i den danske Statskasse mod Depot af Panteobligationer? De skrev under, synes det, paa alt muligt, alt, hvad der overhovedet er blevet dem forelagt.

I det hele synes Alberti at have haft den Opfattelse, at han kunde byde sine politiske Meningsfæller og Venner alt muligt. Som vi saa, at Den sjællandske Bondestands Sparekasses Indskud — hvad jeg paastaar er rigtigt — steg i de Aar, hvor Alberti var Justitsminister, saaledes er det aabenbart, at da det politiske Brud her paa Rigsdagen var kommet, faar han rigtig frie Hænder, rigtig Luft under Vingerne. Han har blot een Ting at sige overfor alt, hvad der anføres imod ham: Det er politisk Forfølgelse, det er Politik alt sammen, der er ingen Realitet i det. Med disse Ord stopper han Mund, Øjne og Øren paa alle de Mennesker, hvis Pligt det var at kontrollere ham, og faar dem til at skrive under paa hvad som helst, gaa med til hvad som helst, og paa dette Grundlag er det, at han misbruger de sjællandske

Bønders Tillid og bestjæler dem for over 15 Mill. Kr. Det var jo Tillidens Regimente, vi levede under, og han var den ene af de to Hovedpiller for Tillidens Regimente her i Landet. Denne Tillid var blot af den Beskaffenhed, at den var hul, og der laa et Tab af 15 Mill. Kr. inden i.

Men ikke alene synes han at have kunnet byde de Mænd, han sad sammen med i Den sjællandske Bondestands Sparekasse, alt muligt, han synes ogsaa at have ment, at han kunde byde det politiske Parti, hvis Tillid han nød, og sine Kolleger i Regeringen alt muligt, og da navnlig den daværende Konseilspræsident, som, da disse Transaktioner foregik, var fungerende Finansminister. Det er endog — det har jeg Grund til at tro — sket i saa høj Grad, at efter at dette Laan var stiftet paa 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., ja, endog efter, at han var gaaet af som Minister, har han endnu troet, at der vilde være Mulighed for, at han kunde faa et Laan en Gang til af Statskassen paa saadant noget som 1 Mill. Kr. Hvis jeg ikke er fejl underrettet, har han desangaaende henvendt sig til den daværende Konseilspræsident, som imidlertid da ikke mere var Finansminister. Saa vidt troede denne Mand, at han kunde gaa, den Styrke mente han, der var i Tillidens Regimente, at det kunde gaa an at misbruge det paa den Maade.

I alle Tilfælde er det en Kendsgerning, at han kunde faa Den sjællandske Bondestands Sparekasses Bestyrelse til at skrive under paa de uforklarligste Laanebegæringer, og han kunde bestjæle de sjællandske Bønder lige op i deres Øjne for over 15 Mill. Kr., og han kunde faa den da fungerende Finansminister til udover sin Kompetence at udlaane 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af Statskassen mod en ganske ekstraordinær Haandpantssætning af Panteobligationer fra Sparekassen, som saa sandt aldrig burde have fundet Sted, som det er sandt, at disse Mænd, hvis Navne staa paa denne Fortegnelse, ikke burde komme til at lide under, at denne Pantssætning har fundet Sted. Og saa længe i alt Fald jeg er Repræsentant for en sjællandsk Kreds, vil jeg i denne Sal protestere mod, at man skrider ind mod disse Mænd og paafører dem Tab og Skade, fordi Alberti har pantsat de af dem udstedte Obligationer til den fungerende Finansminister.

Efter alt, hvad der er sket, mener jeg, at det er vel begrundet, at alle disse Forhold, som knytte sig til Stiftelsen af dette Laan paa 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., blive under-